

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّ هَذَا كِتَابُكَ الْمُنَزَّلُ مِنْ عِنْدِكَ
عَلَى رَسُولِكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَكَلَامُكَ الْأَنْطِقُ
عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ جَعَلْتَهُ هَادِيًا مِنْكَ إِلَى خَلْقِكَ وَحَبْلًا مُتَّصِلًا
فِيمَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ عِبَادِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي نَسَرْتُ عَهْدَكَ وَكَلِمَاتِكَ اللَّهُمَّ
فاجْعَلْ نَظْرِي فِيهِ عِبَادَةً وَقِرَاتِي فِيهِ فِكْرًا وَفِكْرِي فِيهِ اِعْتِبَارًا
وَاجْعَلْنِي مِنْ ائِطْ بِبَيَانِ مَوَاعِظِكَ فِيهِ وَاجْتِنِبْ مَعَاصِيكَ وَلَا تَطْعُ
عِنْدَ قِرَاتِي عَلَى سَمْعِي وَلَا تَجْعَلْ عَلَيَّ بَصْرِي غِشَاوَةً وَلَا تَجْعَلْ
قِرَاتِي قِرَاءَةً لَا تَدْبُرُ فِيهَا بَلْ اجْعَلْنِي اِتِّدَبُرُ آيَاتِهِ
وَاحْكَامَهُ اِخْتِذْ بِشَرَايِعِ دِينِكَ وَلَا تَجْعَلْ نَظْرِي
فِيهِ غَفْلَةً وَلَا قِرَاتِي هَدْرًا إِنَّكَ
أَنْتَ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ

**Дуои пеш аз
тиловати Куръон**

Худоё! Гувоҳӣ медиҳам, ки
ин [Куръон], ҳамон китобест,
ки аз тарафи Ту бар фиристодаат,
Муҳаммад ибни Абудллоҳ –дурӯди
Худо бар Ё ва Олаш- нозил гаштааст; ва
сухани Туст, ки бар забони Паёмбарат ҷорӣ
шудааст. Ту онро аз сӯи Худат роҳнамое
барои халқат ва ресмони пайваста байни
Худат ва бандагонат қарор додай. Худоё! Ман
[бо хондан ва омӯзиши он] паймони китобатро
нашр кардам. Худоё! Акнун, нигоҳамро дар он
ибодат; ва тиловатамро андеша ва андешаамро
дар он сабаби ибраттирӣ гардон; ва манро аз
касоне қарор дех, ки аз баёни андарзҳои Ту дар
он, панд гирифта ва аз нофармониҳои Ту дурӣ
кардаанд; ва ба ҳангоми тиловатам бар гуши
ман мӯҳр назан ва бар чашмам парда накаш;
ва тиловатамро тилIVATE, ки андешае дар
он нест, қарор надех, балки маро он гуна
қарор дех, ки бо фарогирии фармонҳои
динат, дар оят ва ҳукмҳои он андеша
кунам; ва нигоҳамро дар он моҷи
гафлат ва тиловатамро беҳудагӯӣ
қарор надех.
Ҳамонро Ту Худ бахшандаи
меҳурбон ҳастӣ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سُبْحَانَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ② الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ ③ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④
إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤
أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥ صِرَاطَ
الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑦

سُبْحَانَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

СУРАИ ФОТИҲА

Ин сура дар Макка нозил шуда ва 7
оят дорад.

1. Ба номи Худованди Бахшандаи Меҳрубон.
2. Ситоиш Худоро, ки Парвардигори ҷаҳониён;
3. Бахшандаи Меҳрубон;
4. Соҳиби рӯзи ҷазост.
5. Танҳо Туро мепарастем ва танҳо аз Ту ёрӣ меҷӯем.
6. Моро ба роҳи рост ҳидоят намо;
7. Роҳи касоне, ки ба онҳо неъмат додаӣ, на онон, ки мавриди хашм қарор гирифтаанд ва на гумроҳон.

7 ОЯТ

سورة البقرة مدنية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم ﴿١﴾ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى
لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ
وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ أُولَئِكَ عَلَى هُدًى
مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

مائة وستون آية

СУРАИ БАҚАРА

Ин сура дар Мадина нозил шуда ва
286 оят дорад.

Ба номи Худованди Бахшандаи
Меҳрубон

1. Алиф, лом, мим.
2. Он Китобест, ки ҳеҷ шакке дар он нест; роҳнамои парҳезгорон аст.
3. Онон, ки ба ғайб имон меоваранд; ва намоз барпо медоранд; ва аз он чи рӯзияшон додаем, инфоқ мекунанд.
4. Ва онон, ки ба он чи бар ту ва он чи пеш аз ту нозил шудааст, имон меоваранд; ва онҳо ба охират яқин доранд.
5. Онон аз ҳидояти Парвардигорашон баҳраманданд; ва онон худ растагоронанд.

286 ОЯТ